MINISZTERELNÖK

John Lukács úr,

Corvin-láncos professzor részére

Phoenixville

Tisztelt Professzor Úr!

Soraidat olvasom a volt állampárt lapjában, melyeket – mint írod – felém is irányítod. Mindig is életem komoly ajándékának tekintettem, hogy megtiszteltél figyelmeddel és barátságoddal. Talán könyveid tették, vagy előadásaid nagyvonalúsága, esetleg a hamisítatlan katolikus derű, amely körülleng Téged. Magam sem tudom. Akárhogyan is, olyan könnyűnek tűnik egy húron pendülni Veled, ha a magyar történelemről, a keresztény civilizáció állapotáról, a jövő döntőnek mutatkozó kérdéseiről van szó. Ez lehet az oka, hogy eddig nem tűntek fel nekem azok a különbségek, melyek nemzedékeink politikai ösztönrendszerében mutatkoznak.

Te még nyitott kérdésnek tekinted szeretett hazánk Nyugaton történő lehorgonyzását. A mi rendszerváltásban kikovácsolódott antikommunista nemzedékünk számára ez lezárt ügy. Világosan és nagyszerűen lezárt ügy. Méltó válasz az 1945 utáni szovjet megszállásra, és a kommunizmus évtizedeire. A magyar szellemből és a magyar értelemből kisarjadt politikai válasz. Két népszavazás, amely a Nyugat katonai és politikai vérkeringésébe kapcsolta Magyarországot. NATO és Európai Unió. Összenőtt, ami összetartozott. Katonai, politikai és gazdasági rendszerek, amelyeket azért választottunk meggyőző, sőt elsöprő többséggel, mert a mai magyarok tudják, kik vagyunk és hová tartozunk. Mi itthon már abban a jövőben élünk, amelyért Te még aggódsz odaát.

Ennek a jövőnek legizgalmasabb kérdése a mi Nyugatunk, ahogy Te írod, Európánk versenyképessége a következő évtizedben. A magam válasza talán úgy foglalható össze, hogy Európa jövője a nyugati identitás és a keleti aktivitás. Szilárdan őrizni értékeinket, benne keresztény elkötelezettségünket, és közben gőzerővel építeni a gazdasági kapcsolatokat a Kelettel. Ezt teszi Németország, Franciaország, de még az Egyesült Államok is, s végre ezen az úton járunk mi is.

Kérlek, ne tulajdoníts a kelleténél nagyobb súlyt a még mindig saját kommunista és muszkavezetői múltjával viaskodó baloldalnak. Mai oroszellenességük egyszerűen nevetséges. Azt képviselni, hogy a korábban kommunista Oroszországgal ne építsünk erős gazdasági kapcsolatokat, olyan, mintha valaki a német gazdasági kapcsolataink mélyítése ellen érvelne, mert azok meg nácik voltak. Mindez csak habos hordaléka a kommunizmus már levonult áradatának.

Mint tudod, itt most választási kampány van, ezért a kelleténél több az egyet nem értés. De nagy tétekben lehet fogadni arra, hogy az orosz kapcsolatok ügyében a választás másnapján ismét meglesz a korábbi egyetértés.

Aggódó figyelmed, baráti szavaid köszönjük. Sok erőt és jó egészséget kívánunk Neked mindannyian. Érdeklődve várjuk újabb könyvedet.

Budapest, 2014. január 27.

Barátsággal:

MAGYARORSZÁG * MINISZTERELNÖKE *

Orbán Viktor